

ПЕРІОДИ СТАНОВЛЕННЯ МЕДИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ (ІСТОРИЧНИЙ АСПЕКТ)

Дрозд Сергій Миколайович, здобувач наукового ступеня доктора філософії (кандидата наук) кафедри фінансового права та фіскального адміністрування Національної академії внутрішніх справ

Суспільна цінність медичного забезпечення розкривається насамперед у змісті його соціального призначення, а саме здійсненні заходів щодо підтримки належного рівня охорони здоров'я поліцейських, що, у свою чергу, сприяє виконанню ними покладених на них службових обов'язків.

Сутність визначення медичного забезпечення поліцейських, полягає в тому, що воно є: а) важливим видом соціального забезпечення; б) системою організаційних та медичних заходів; в) гарантованою державною формою надання медичних послуг визначеному законодавством колу осіб.

Державно-управлінська природа відносин медичного забезпечення поліцейських, що зумовлює їх переважну адміністративно-правову регламентацію. Теперішній стан цього виду внутрішньо-системного забезпечення потребує свого подальшого вдосконалення з урахуванням завдань стратегії системних перетворень як органів Національної поліції України зокрема, так і сфери охорони здоров'я України у цілому.

Торкаючись історичних етапів розвитку відомчої медицини системи МВС України, варто зазначити, що безпосереднє виконання функцій медичного забезпечення поліцейських покладається на відповідну структуру – Управління охорони здоров'я та реабілітації МВС України, що має тривалу та змістовну історію свого становлення і розвитку.

Стосовно історичних етапів виникнення та функціонування медичного забезпечення поліцейських, то слід виділити наступні:

– царсько-російського (60-і рр. XVI – початок 20-х рр. XX ст.);

– радянського (20-і рр. – початок 90-х рр. XX ст.);

– сучасного (пострадянського) етапу розвитку медичного забезпечення поліцейських, який розпочався із набуттям Україною незалежності і триває дотепер.

Так, царсько-російський період розвитку медичного забезпечення поліцейських характеризувався підпорядкуванням медичного відомства Міністерству внутрішніх справ та широким колом наданих повноважень щодо охорони здоров'я як працівників Міністерства, так і населення держави в цілому. У цей період було започатковано медичне страхування працівників правоохоронних органів через відрахування на нього 2 % від їхнього грошового утримання.

Радянський етап відзначався неодноразовими реформами, централізацією управління, загальним розвитком системи відомчої медицини, збільшенням мережі лікувально-профілактичних закладів МВС в областях, а також поступовим покращенням надання відповідних послуг та умов праці медичному персоналу.

Особливості сучасного етапу розвитку Управління охорони здоров'я та реабілітації МВС України полягають у необхідності продовження реформування вітчизняної галузі охорони здоров'я та правоохоронних органів, що об'єктивно сприяє інтенсифікації відповідних процесів у системі медичного забезпечення поліцейських.

Медичне забезпечення поліцейських на всіх етапах свого розвитку характеризується незмінною відомчою належністю та адміністративно-правовою регламентацією його організації і функціонування, що обумовлено специфікою служби в органах Національної поліції України [1, с. 11-12].

Список використаних джерел:

1. Логвиненко Б.О. Адміністративно-правові засади медичного забезпечення органів внутрішніх справ України: автореф. дис. ... канд. юрид. наук. Дніпропетровськ, 2008. 22 с.